

ESG Alapozó

ESG Útmutató

0. kötet

ESG Alapozó

ESG Útmutató 0. kötet

Kiadó:

Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága
1123 Budapest, Alkotás u. 50.

Szerkesztő:

Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága
ESG Igazgatóság

ISBN 978-963-671-347-8

Budapest, 2025

Tartalom

	Köszöntő.....	5
	Bevezetés.....	6
	A szabályozás.....	8
	A hazai ESG szabályozási rendszer bemutatása.....	14
	Hivatkozásjegyzék.....	20

A paragrafus szimbólum a kötelező törvényi előírásokat jelöli.

A villanykörte ikon a hivatkozásokat, további információkat jelzi.

A smile ikon a gyakori tévhitekre adott válaszokat jelzi.

Köszöntő

Tisztelt Olvasó!

Az ESG - vagyis a környezeti, társadalmi és vállalatirányítási szempontokat összefoglaló szempontrendszer – az elmúlt évtizedben az egyik legdinamikusabban fejlődő szabályozási területté vált. Jelentősége mára messze túlnőtt az önkéntes vállalások körén. Napjainkban a szabályozói, befektetői és finanszírozási elvárások meghatározó elemének számít, miközben a gyorsan változó követelmények, az értelmezési bizonytalanságok és az adminisztratív terhek gyakran elfedik az ESG valódi célját és lényegét. Valójában a hosszú távú értékteremtésen és a vállalatok stratégiai ellenállóképességének erősítésén keresztül teremt kézzelfogható, tartós vállalati versenyelőnyt.

A kiadvány célja, hogy az ESG-vel most ismerkedők számára érthető, átlátható és rendszerezett formában mutassa be a témához kapcsolódó alapfogalmakat, valamint a legfontosabb nemzetközi és európai uniós szabályozási kereteket. Emellett tágabb összefüggésrendszerben helyezi el a magyar ESG törvényt és a kapcsolódó rendeleteket, megkönnyítve ezzel az eligazodást a folyamatosan alakuló elvárások között.

A kiadványt ajánljuk mindazoknak, akik most teszik meg az első lépéseket az ESG területén, és azoknak a gyakorló vezetőknek és szakértőknek, akik naprakészen szeretnék tartani tudásukat. Célunk az, hogy a legfontosabb szabályozási információk megbízható forrásból, áttekinthető és rendszerezett formában legyenek elérhetők. A felépítését tekintve a kiadvány a globális és uniós keretrendszer áttekintésétől halad a magyar szabályozás bemutatása felé, különös hangsúlyt helyezve a hazai sajátosságokra, köztük az ESG beszámolóra és az úgynevezett maximum kérdőívre, valamint az egyes ESG közreműködők szerepére és felelősségére.

A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (SZTFH) e kiadványsorozattal olyan gyakorlatorientált útmutatást kíván nyújtani, amely valódi értéket jelent a hazai vállalkozások számára. A sorozat úgy épül fel, hogy az ESG kötelezettségek teljesítésén túl a vállalati működés, kultúra és felelősségvállalás fejlesztésének iránytűjeként is szolgálhasson.

Jelen „nulladik” kötet nem konkrét ajánlásokat fogalmaz meg, feladata inkább az, hogy kontextusba helyezze az ESG alapvető összefüggéseit és kiterjedd jogszabályi rendszerét. Ezzel olyan közös értelmezési keretet kíván létrehozni, amely támogatja a mélyebb megértést, és választ ad azokra az alapvető kérdésekre, amelyek a kötelezettségek teljesítése során óhatatlanul felmerülnek – például, hogy tulajdonképpen miért is csináljuk mindezt, és milyen hosszú távú értéket teremt mindez a vállalkozás számára.

Bízunk benne, hogy a kiadványban szereplő értelmezések, illetve összefoglalók érdemi segítséget nyújtanak az ESG szabályozás alapjainak megértésében, és hogy a tágabb összefüggések bemutatása hozzájárul az ESG stratégiai szemléletének megerősödéséhez. Reméljük, hogy ennek eredményeként további megerősítést nyerhet az az állítás, hogy a mindennapi működést érintő kötelezettségek teljesítésén, továbbá a piaci elvárásokhoz való igazodáson túl az ESG a vállalati reziliencia és versenyképesség növelésének egyik leghatékonyabb eszköze is.

Molnár Csaba Gábor

ESG Igazgató

Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága

I. Bevezetés

Kiindulópont

Az ESG a 2000-es évektől fokozatosan alakult ki és vált meghatározó eszközzé a vállalatok fenntarthatósági teljesítményének átfogó értékelésében. Alapvető célja, hogy a vállalkozások megítélésébe a pénzügyi eredményeken túl olyan mutatók is beépüljenek, mint a környezetre és a társadalomra gyakorolt hatások, és felelős és átlátható vállalatirányítás. Ezen szempontok figyelembevétele eszköz a befektetők, a bankok, és a üzleti partnerek kezében a cégek kockázatos vagy éppen jövőálló működésének pontosabb felmérésére, a vállalkozások számára pedig egy ösztönző a versenyképességük növelésére, amelynek alkalmazása hosszú távon elősegíti az egész gazdaság átállását és fenntartható növekedését.

Valójában az ESG-nek nem célja a fenntarthatóság, hanem az eredménye lehet. A célja a működésképeség biztosítása, illetve a válságállóság növelése, vagyis a vállalati reziliencia.

Az Európai Unió (EU) az utóbbi években több olyan jogszabályt alkotott, amelyek célja az ESG (Environmental, Social, Governance – környezeti, társadalmi és irányítási) szempontok érvényesítése és egységesítése a közösség gazdasági életében. Az EU az ESG közösségi szabályozásával egy új piacsabályozási eszközrendszert hozott létre, amelynek hivatkozási alapja az ENSZ Párizsi Éghajlatvédelmi Egyezménye és a Fenntartható Fejlődési Keretrendszere (SDG-k), valamint az uniós Európai Zöld Megállapodás (European Green Deal) képezik.

Figyelembe véve, hogy az egyes vállalatok ESG teljesítménye egyre inkább befolyásolja a finanszírozáshoz és piacokhoz való hozzáférést, így versenyképességi jelentősége van annak, hogy Magyarország egy komplex ESG szabályozást hozott létre és vezetett be.

A nemzeti ESG keretrendszer célja, hogy az EU és a tagállamok jogalkotására reflektálva felkészülési időszakot biztosítson a magyar vállalatoknak. Ezzel párhuzamosan pedig erősítse a hazai gazdaság versenyképességét, támogassa a szervezetek ESG szempontú megfelelését, csökkentse a kockázatokat és a külső szereplők (mint a befektetők, a finanszírozók, és az üzleti partnerek) információs igényét, kialakítsa a nemzeti szakértői tudásbázist, valamint a közösségi jogalkotás számára racionális mintaként szolgáljon.

A szabályozás a hazai vállalkozások széles körében vezeti be ESG szempontú kockázatok felmérésének és kezelésének gyakorlatát. Ennek szükségességét erősíti, hogy az Európai Központi Bank (ECB) szerint 1980 és 2023 között az EU-ban az éghajlati katasztrófák okozta károknak csak körülbelül 25%-a volt biztosítva, egyes tagállamok pedig 5% alatti fedezeti arányt jelentettek.

Jelen kiadvány összeállítása során támaszkodtunk az **ECB és az EIOPA természeti katasztrófák gazdasági hatásainak csökkentésére irányuló európai megközelítésről tett javaslatokról szóló 2024. december 18-i sajtóközleményre.**

A téma aktualitása

A **Draghi-jelentés** következtetései, a magyar elnökség által előkészített Budapest Memorandum elfogadásával, illetve az Egyesült Államokból induló fenntarthatóság-versenyképességi fordulat az Európai Uniót a meglévő ESG keretrendszer felülvizsgálatára sarkallta.

Az ESG nem a nagyvállalatok játszótere. Az üzletmenet-folytonossági kockázat a KKV-k életében is értelmezhető. Míg a nagyoknál az ESG rendszerek gyakran túl robusztusak, egy arányos keretrendszer a kicsiknél viszont életmentő egyszerűség lehet.

A fenntarthatósági célú szabályozások újranyitását jelentő Omnibusz javaslat bejelentésével az Európai Bizottsága racionalizálást és a szigorítást követelő két ellentétes tábor hangját is felerősítette.

A 2024. január 24-én megjelent EU Competitiveness Compass és a Green Industrial Deal tervek a következő évek EU-s gazdaságpolitikájának kulcsfontosságú elemei lehetnek, amelyek középpontjában a versenyképesség növelése, a szabályozási terhek csökkentése és az ipari innováció ösztönzése áll, miközben a klímacélok érvényben maradnak.

Az uniós jogalkotás újraindítása várhatóan egy hosszadalmas, a különféle lobbierdekek miatt nem transzparens, de éles viták övezte program lesz. A szabályozási környezet és az ezekhez kapcsolódó vállalati kötelezettségek turbulens átalakulása már most is jelentős károkat okoz az európai piacokon. Az ESG szempontok vállalati működésbe való integrálása terén előrehaladott cégek kénytelenek voltak folyamataikat felfüggeszteni vagy elhalasztani, míg azok a vállalatok, amelyek még az integráció előtt állnak, egyre inkább kiváló álláspontra helyezkednek. Mindezt olyan természeti és társadalmi környezetben, amikor az olyan ESG területhez tartozó kockázatok kezelése, mint az éghajlatváltozás, hulladék- és károsanyagok kibocsátások kezelése, emberjogi és egyenlő feltételek melletti foglalkoztatás területek, a működést és profitabilitást egyre hangsúlyosabban befolyásoló tényezőkké válnak.

Eközben Magyarországon – hasonlóan az uniós elvárásokat követő többi országhoz – a vállalkozások már meg is kezdték a felkészülést az ESG elvárások (mint a CSRD szerinti fenntarthatósági jelentés) teljesítésére, mely során az eddig bevezetett magyar szabályozás segíti őket abban, hogy alkalmazkodjanak az EU-s keretek változásaihoz is.

Az ESG beszámoló és a CSRD szerinti fenntarthatósági jelentés nem ugyanaz, ESG jelentés pedig nem létezik. A fenntarthatósági jelentés nyilvános adatok összehasonlíthatóságára szolgál, míg az ESG beszámoló a működőképes kockázatkezelési rendszert mutatja be. A jelentés visszafelé néz, a kockázatkezelés a jövőbe mutat.

Az uniós jogalkotás és a párhuzamosan fejlődő üzleti gyakorlat egyértelmű kereteket teremtettek a **magyarországi ESG kerettörvénynek**. A nemzeti ESG keretrendszer fő célja a magyar vállalatok versenyképességét garantáló válasz kialakítása az Unió által erőltetett jogalkotási folyamatban. A szabályozás nem tekinthető szimpla jogharmonizációs feladatnak (ti. az ESG törvény **a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény**, illetve **a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény** módosításával tett eleget Magyarország a CSRD irányelv harmonizációjának), hanem egy széleskörű támogató eszköztár kiépítését jelenti.

A hazai vállalkozások – várhatóan még az uniós intézmények fordulatot jelentő könnyítő szándéka ellenére is – a következő időszakban egyre nagyobb számban fognak szembesülni az ESG-vel összefüggő adatigényekkel és megfelelőségi követelményekkel finanszírozói, vagy vevői oldalról egyaránt, illetve különféle társadalmi csoportok és gazdasági szervezetek irányából.

A magyar jogalkotó felismerte a világos és könnyen betartható szabályozás, valamint a hazai vállalatoknak nyújtandó proaktív támogatás szükségességét. Azért, hogy el tudjuk kerülni a késedelmes harmonizációból fakadó gazdasági pánikot, és az uniós ESG megfelelés ne égjen rá a hazai vállalatokra, Magyarország 2-3 éves felkészülési időszakot biztosít minden érintettnek, amiben fel tudják készíteni a belső rendszereiket, megerősíthetik üzleti kapcsolataikat és működésükről pozitívabb képet tudnak kialakítani a külvilág számára.

Ezzel párhuzamosan a **Magyar Nemzeti Bank** – szintén a nemzetközi szabályozási elvárások, mint az Európai Központi Bank (ECB) szigorított elvárásai, illetve a hazai piaci fejlemények nyomán – **ajánlást** adott ki a vállalati hitelnyújtást megelőzően a hiteligénylők ESG információinak felmérésével kapcsolatban. Az ajánlás szerint a hitelintézeteknek, pénzügyi vállalkozásoknak egységes szövegű és szempontú minimum kérdéssort kell kitöltetniük az új hitelt felvenni kívánó vállalatokkal. A felügyeleti szabályozás több lépcsőben lép életbe: a kérdőívet 2025. júliustól az 500 millió forintnál (illetve itthoni székhellyel nem rendelkező külföldi hiteligénylő vállalatok esetében 1 millió eurónál) nagyobb összegű, 2026. júliustól a 350 millió forintnál nagyobb, 2027. júliustól a 200 millió forintnál nagyobb, 2028. júliustól pedig a 100 millió forintot meghaladó vállalati hitelkihelyezéseknél kell alkalmazni.

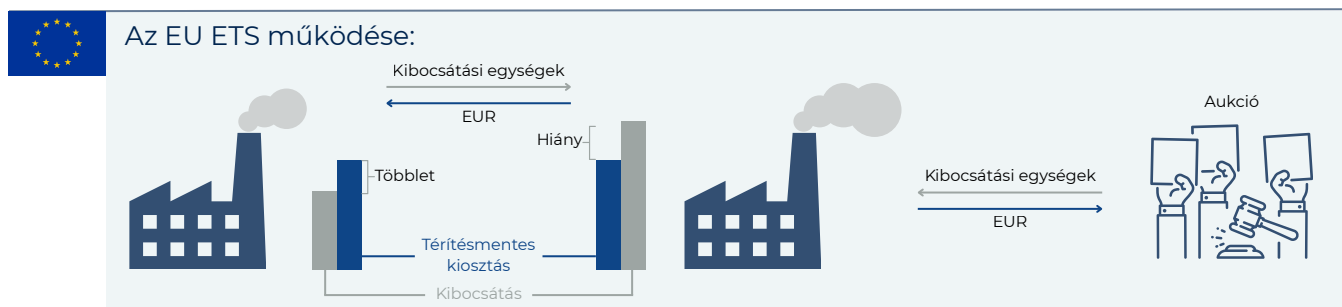
Az ESG nem csak kötelezettség. Valójában a legismertebb előnyei (pénzpiaci bizalom, beszállítói követelménye, ellátásilánc-stabilitás) épp nem kötelezőek, és csak akkor jelentkeznek, ha a rendszer már működni kezd.

II. A szabályozás

Az Európai Unió szabályozásai, nemzetközi kitekintés

Az EU fenntarthatósági politikájára vonatkozó jogszabályok száma jelenleg meghaladja az 50 különálló irányelvet, rendeletet és egyéb szabályozást, amelyek közül kiemelten fontosak azok, amelyek a magyar ESG törvény céljait is meghatározzák:

Az Európai Unió ESG szabályozásai háttérében számos nemzetközi egyezmény és kezdeményezés játszott kulcsszerepet, amelyek közül a **Kiotói Jegyzőkönyv** (1997) jelentős lépést jelentett a globális klímapolitika fejlődésében. Az UNFCCC (Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye, 1992) alapján létrejött egyezmény az első olyan jogilag kötelező érvényű szerződés volt, amely a fejlett országokat üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére kötelezte. A Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka (2008–2012) során az EU 15 tagállama 8%-os csökkentési célt vállalt az 1990-es szintekhez képest, és sikeresen teljesítette ezt a célkitűzést. Ebben az időszakban vezették be az első piacialapú kibocsátás-kereskedelmi rendszert, az **EU ETS-t** (Emissions Trading System), amely ma a világ legnagyobb kvótaalapú mechanizmusaként a piaci ösztönzők révén segíti elő a dekarbonizációt.

A Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka (2013–2020) tovább finomította az EU klímapolitikáját. Ebben az időszakban az EU-val együtt 38 ország vállalta, hogy átlagosan 18%-kal csökkenti az üvegházhatású gáz kibocsátását az 1990-es szintekhez képest. A Kiotói Jegyzőkönyv második fázisa hídként szolgált a Párizsi Egyezmény felé, amelyben már nemcsak a fejlett országok, hanem minden résztvevő állam vállalt kötelezettségeket. Ezenkívül a Kiotói Jegyzőkönyv bevezette a Clean Development Mechanism (CDM) és a Joint Implementation (JI) mechanizmusokat, amelyek lehetővé tették a fejlett országok számára, hogy klímavédelemre irányuló projekteket valósítsanak meg más országokban, ezzel is segítve a kibocsátások globális csökkentését. Ezek a mechanizmusok később inspirálták az EU Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) kialakítását, amely szintén a globális kibocsátások csökkentését célozza, de már a behozatalt is szabályozza. A 2020 utáni időszakkal a Kiotói Jegyzőkönyv korszaka lezárult és az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszert már a 2015-ben, Párizsban elfogadott szabályok alapozzák meg.

Az **Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez** (UNFCCC) kapcsolódó **Kiotói Jegyzőkönyvet** 1997. december 11-én fogadták el. A jegyzőkönyv 2005-ben lépett hatályba.

A Jegyzőkönyv szerint a feleknek elsődlegesen nemzeti intézkedések révén kell a célokat teljesíteni. A Jegyzőkönyv azonban felkínált nekik 3 piacialapú mechanizmust is, mint további módokat céljaik elérésére.

A kiotói mechanizmusok a következők:

- a Jegyzőkönyvet aláíró felek közötti kibocsátás-kereskedelem;
- a projektek közös végrehajtása e felek által;
- a tiszta fejlesztés mechanizmusa (a Jegyzőkönyvet nem aláíró felekkel).

A Jegyzőkönyv értelmében a felek tényleges kibocsátásait nyomon követik, a kibocsátás-kereskedelemről pedig pontos nyilvántartást vezetnek.

A 2015-ös **Párizsi Klímaegyezmény** már több mint egyszerűen csak célokat fogalmazott meg, ugyanis a nemzetközi jogban először ismerte el, hogy az éghajlatvédelmi intézkedések "progresszíven ambiciózusabbak" legyenek, ami az EU-t a klímajogi szabályozások folyamatos frissítésére kötelezte.

A **Párizsi Megállapodás** egy nemzetközi szerződés, amely arra kötelezi az aláíró feleket, hogy lépjenek fel az éghajlatváltozás ellen. A megállapodás 2015-ös elfogadása jelentette az első olyan alkalmat, amikor a kormányok megegyeztek abban, hogy komoly kollektív erőfeszítést tesznek a globális felmelegedés korlátozására és hatásainak enyhítésére.

Az **Európai klímarendelet** (European Climate Law) ezt belső jogi keretté alakította, miközben az **Európai Zöld Megállapodás** (European Green Deal) kijelölte a gazdasági átalakítás útvonalát. Ez a keret táplálta az olyan konkrét intézkedéseket, amelyek nemcsak a **szénzívargás** ellen védekeznek, hanem ösztönzik a nem EU-s országokat a saját klímapolitikájuk szigorítására.

Európai Klímarendelet

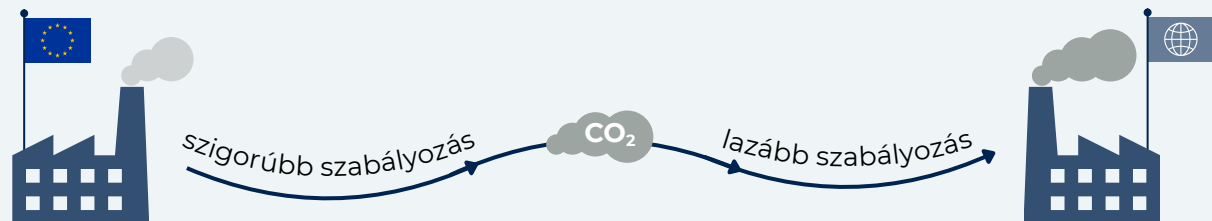
A klímarendelet jogszabályban rögzítette azt a célt, hogy az EU-nak 2050-re klímasemlegessé kell válnia. Emellett kötelező erejű uniós éghajlat-politikai célként előírja, hogy a nettó ÜHG kibocsátás (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátás) 2030-ra az 1990-es értékhez képest legalább 55%-kal csökkenjen.

Európai Zöld Megállapodás

A 2019-ben útjára indított Green Deal egy szakpolitikai intézkedéscsomag, amely arra hivatott, hogy az EU-ban elindítsa a zöld átállás folyamatát, és végső soron biztosítsa a 2050-re kitűzött klímasemlegességi cél megvalósítását. A megállapodás egyúttal az EU hozzájárulása a Párizsi Megállapodáshoz.

Szénzívargás, vagy más kifejezéssel **kibocsátás-áthelyezés** akkor történik, amikor egyes ipari ágazatok a termelésüket olyan harmadik országba helyezik át, melynek iparára nem vonatkoznak, vagy nem elég szigorúak a szén-dioxid kibocsátási korlátozások.

Az **ENSZ Fenntartható Fejlődési Céljai** (továbbiakban: SDG-k) szintén 2015-ben kerültek elfogadásra, és a 2030-as Fenntartható Fejlődési Agendát képezik, amely a globális gazdasági, társadalmi és környezeti kihívásokra fókuszál. A 17 cél és az ahhoz kapcsolódó 169 célkitűzés egy egységes keretet nyújt a fenntarthatóság megteremtésére. Az SDG-k azért váltak globálisan fontossá, mert integráltan kezelik a társadalmi, gazdasági és környezeti kihívásokat. Például az SDG 6 (Tiszta víz és higiénia) nemcsak környezeti szempontból, hanem az SDG 3 (Jó egészség és jóllét) szempontjából is kulcsfontosságú, hiszen a tiszta vízhiány számos betegség forrása. Hasonlóképpen az SDG 7 (Megfizethető és tiszta energia) közvetlenül kapcsolódik az SDG 13-hoz (Éghajlatváltozás elleni fellépés), mivel a fosszilis tüzelőanyagok leváltása létfontosságú a klímaváltozás lassításához. Az ENSZ évről évre kiad egy értékelő jelentést a haladásról, amelynek 2025. évi kiadványa [a hivatalos oldalon](#) elérhető.

THE GLOBAL GOALS
For Sustainable Development

Nem pénzügyi adatok és fenntarthatósági adatok szabályozásának története

Az első jelentősebb lépés a **NFRD** (Non-Financial Reporting Directive, Nem Pénzügyi Jelentésekről Szóló Irányelv) volt, amely 2014-ben lépett hatályba, és megköötötte, hogy a közepes és nagyvállalatok jelentést tegyenek az ESG kérdésekről. Ezt a rendszert a **CSRD** (Corporate Sustainability Reporting Directive, Vállalati Fenntarthatósági Jelentéstételi Irányelv) váltotta fel, amely 2024-től kezdődően szigorúbb és szélesebb körű jelentési kötelezettségeket vezet be.

A CSRD új jelentési szabványokat is hozott, az úgynevezett **ESRS** (European Sustainability Reporting Standards, Európai Fenntarthatósági Jelentéstételi Sztenderdek)-t, amelyek meghatározzák, hogy milyen adatokat és milyen formátumban kell a vállalatoknak nyilvánosságra hozniuk.

ESG törvény és a CSRD irányelv szerinti fenntarthatósági jelentés a klasszikus „macska ≠ tigris” esete (hasonlítanak, de nem ugyanazok). A magyar ESG törvény kockázatkezelési keret, a CSRD pedig jelentéstételi kötelezettség. A fenntarthatósági jelentés nem váltja ki az ESG törvény szerinti kockázatkezelést. A jelentés visszafelé néz, a kockázatkezelés előre.

A CSRD kezdeti ambícióit jelentősen csökkentette az Európai Bizottság 2025. februári Omnibusz javaslata, valamint az arról született Tanács–Parlament megállapodás, amelyek célja a jelentéstétellel járó adminisztrációs terhek mérséklése és az érintett vállalati kör szűkítése volt. A megállapodás szerint a CSRD esetében az új belépési küszöb 1000 fő átlagos foglalkoztatotti létszám és 450 millió euró nettó árbevétel lesz, ami szakértői becslések szerint az eredeti hatály mintegy 80–90%-os szűkülését eredményezi: várhatóan már csak néhány ezer uniós vállalatra terjed majd ki a kötelező fenntarthatósági jelentéstétel. A jogalkotók ugyanakkor felülvizsgálati záradékot is beépítettek, amely kifejezetten nyitva hagyja a lehetőséget a CSRD – és vele összhangban a CSDDD – hatályának későbbi újratárgítására.

A CSRD célja továbbra is az, hogy a vállalatok egységes EU-sztenderdek alapján, részletes fenntarthatósági jelentésekben mutassák be működésük környezeti hatásait, a klímaváltozással kapcsolatos kockázatokat, az ezekből eredő pénzügyi és működési kockázatokat, valamint az ezek kezelésére tett lépéseket. A CSRD hatálya alá tartozó vállalatoknak szabványosított fenntarthatósági jelentést kell közzétenniük, amelyben a nemzetközi sztenderdekhez igazodva áttekinthetővé és összehasonlíthatóvá válnak a vállalati működés legfontosabb ESG-vonatkozásai.

A pontos jelentéstételi sztenderdeket az EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group, Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport) dolgozta ki az ESRS-ben (European Sustainability Reporting Standards). Az Omnibusz-csomag részeként ezek felülvizsgálata is napirendre került: a frissített ESRS-t az EFRAG-nak november 30-ig kellett benyújtania a Bizottság felé, a cél az egyes adatpontok elhagyásával az adatkövetelmények mintegy 57%-os csökkentése volt. Ezzel az EU-s szabályozás közelebb kerül a hazai racionális jogalkotási pályához, amely kezdettől fogva a fokozatos, stabil előrehaladást, a versenyképesség megőrzését és a kkv-k védelmét helyezi előtérbe. Fontos ugyanakkor megjegyezni, hogy a tagállamok – akár a befektetői és vevői nyomásra is – az uniós minimumkövetelményektől függetlenül bevezethetnek szigorúbb nemzeti szabványokat.

Az ESRS valójában egy széles eszközszerrendszer a vállalati működés nyilvános bemutatására, nem pedig a saját vagy az üzleti partnerek felől érkező kockázatok mérésére. Ez utóbbi célt szolgálja a magyar ESG törvényhez igazított, minimálisra korlátozott, egyszerű és célzott kérdőív is, amely tovább gyűrűzve sem okoz többszörös adminisztrációt a szállítók körében.

A pénzügyi piacok fenntarthatóságának növelése érdekében az **SFDR-t (Sustainable Finance Disclosure Regulation)**, (Sustainable Finance Disclosure Regulation, Fenntartható Pénzügyi Tevékenységekről Szóló Közzétételi Rendelet) követelményeit hozták létre, amelyek a pénzügyi termékek fenntarthatósági információinak nyilvánosságra hozatalát, illetve a források kihelyezésének kötelező feltételeit szabályozzák, és céljuk az ún. „greenwashing” („zöldrefestés”) visszaszorítása. Ehhez kapcsolódik az **EU Taxonómia**, amely egy egységes besorolási rendszerként határozza meg, hogy mely gazdasági tevékenységek tekinthetők fenntarthatónak az EU-ban.

A klímaváltozás elleni küzdelem keretében az **EU ETS** (EU Emissions Trading System) létrehozása jelentős lépés volt. Ez a szén-dioxid-kibocsátási kvótarendszer a nagy kibocsátókat kötelezi karbonkibocsátási engedélyek vásárlására, ezzel piaci alapú ösztönzést teremtve a dekarbonizációhoz. Ehhez kapcsolódik a **CBAM** (Carbon Border Adjustment Mechanism), más néven karbonvám, amely az EU-n kívüli, magas karbonkibocsátású termékek importjára vonatkozó karbonkibocsátási költségeket vezet be, hogy visszaszorítsa az úgynevezett carbon leakage („szénszivárgás”) jelenségét.

A pénzügyi szervezetekre vonatkozó további szabályok

Az EU területén működő pénzintézetekre számos fenntarthatósági szabályozás vonatkozik, amelyek egyre szorosabb integrációt követelnek az ESG szempontok és kockázatok kezelésére: a Pillar 3 közzététel, a CRR/CRD keretrendszer ESG elvárásai, valamint az ECB kockázatkezelési elvárások mind olyan mechanizmusok, amelyek egységes és átlátható keretet biztosítanak az EU zöld finanszírozási célkitűzéseikhez. A **Pillar 3 közzétételi keretrendszer** a tőkekövetelményekről szóló rendelethez **Capital Requirements Regulation** (CRR) és irányelvhez **Capital Requirements Directive** (CRD) kapcsolódik, amely a **Basel III szabványok** része. A 2021 júniusában életbe lépett CRR II és CRR III módosítások hozzátették a bankok számára az ESG kockázatokra vonatkozó transzparencia kötelezettségeket, amely szerint: a bankoknak kötelező ESG kockázatokot feltárni a közzétételeikben; illetve részletes jelentéseket kell készíteni vagyoni eszközeik és hitelezésük környezeti kitettségéről (pl., hogy milyen mértékben finanszíroznak szén-dioxid-intenzív projekteket). Ezeket az információkat a **Task Force on Climate-Related Financial Disclosures** (TCFD) ajánlásokkal, illetve az **International Financial Reporting Standards, Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) ajánlásokkal** harmonizálják.

Az Európai Központi Bank (ECB) szigorította a pénzintézetek **klímaváltozáshoz kapcsolódó kockázatkezelési elvárásait**. A bankokat arra kötelezik, hogy integrálják a klímaváltozás és az ESG kockázatok hatásait hitelezési portfólióikba; stressztesztet végezzenek ezeknek a kockázatoknak az értékelésére; illetve kötelező jelentéseket készítsenek az éghajlatváltozással kapcsolatos gazdasági és pénzügyi hatásokról.

Az Európai Bankhatóság (EBA) **ESG kockázatokkal kapcsolatos elvárásai** számos további területet lefednek, beleértve: a vállalatirányítási jelentéseket; az ESG kockázatok modellezésére és nem pénzügyi teljesítményértékelésre vonatkozó iránymutatásokat; illetve az ESG kockázatokra vonatkozó részletes tőkekövetelmények kifejlesztését.

A finanszírozással kapcsolatban további irányadó a **Green Bond Standard** (EU GBS), ami az EU fenntartható kötvények kibocsátására vonatkozó szabványa, amely előírja, hogy a kibocsátott kötvények által finanszírozott tevékenységek igazodjanak az EU Taxonómiához. De ide sorolható a RePowerEU és InvestEU programok is, amik pénzügyi forrásokat biztosítanak az EU zöld és fenntartható átmenetéhez, amelyhez a pénzintézetek is közvetlenül hozzáférhetnek.

A vállalati due diligence kötelezettségekkel kapcsolatos egyéb szabályok és a minősítők

A due diligence, ami magyarul kellő gondossági eszközt jelent, egy átfogó elemzési és ellenőrzési folyamat, amelynek célja, hogy egy vállalkozás, termék vagy projekt minden lényeges kockázatát, lehetőségét és értékét feltárja, mielőtt egy befektetési, vásárlási, vagy partnerségi döntést meghoznak. A fogalom eredete a római jogi „caveat emptor” („a vevő legyen óvatos”) elvére vezethető vissza, amely szerint a vevő felelőssége ellenőrizni az ügylet tárgyát.

Az ellátási láncok fenntarthatóságának biztosítása érdekében a **Corporate Sustainability Due Diligence Directive** (Vállalati Fenntarthatósági Átvilágítási Irányelv, CSDDD) írja elő, hogy a nagyvállalatoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellátási láncukban ne sértsék meg az emberi jogokat, és ne okozzanak környezeti károkat.

Az Európai Parlament 2024. április 24-én fogadta el 374 szavazattal, 235 ellenszavazattal és 19 tartózkodás mellett a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló új irányelvet. A jogalkotási folyamat ezzel lezárult, miután az Európai Unió Tanácsa 2024. május 24-én formálisan is jóváhagyta a végleges szöveget. Az irányelv célja, hogy a vállalatokat, valamint az ellátási, termelési és forgalmazási láncban részt vevő partnereiket arra kötelezzék, hogy megelőzzék, megszüntessék vagy mérsékeljék tevékenységeik emberi jogokra és környezetre gyakorolt káros hatásait. Ezt valamilyen formában zárójelbe tette a 2025. április 14-én elfogadott Stop-the-clock mechanizmus elfogadása, amely két évvel eltolta a CSDDD kötelezettséget a 2. és 3. hullámos kötelezetteknek, valamint egy évvel a CSDDD átültetési és első fázisú átültetését. A Stop-the-clock elfogadásával az EU társjogalkotói időt nyertek, hogy a CSRD és a CSDDD lényegi változtatásairól megegyezzenek.

A friss 2025. decemberi, Tanács–Parlament közötti megállapodásról szóló hivatalos tájékoztatás szerint a továbbmódosított Omnibus a CSDDD egyszerűsítésével jelentősen szűkíti az irányelv hatályát és enyhíti a kötelezettségeket. A megállapodás alapján a CSDDD az 5000 főnél több munkavállalót foglalkoztató, világszinten 1,5 milliárd eurót meghaladó árbevételű vállalatokra terjed ki majd ki, a kötelező klímaátállási tervre vonatkozó előírás kikerült a szövegből. Az átvilágítási kötelezettség módszertana is módosult: az eredeti, a teljes értékláncra – minden közvetlen és közvetett üzleti partnerre – kiterjedő részletes feltérképezés helyett egy kockázatalapú „scoping” gyakorlatot ír elő. A vállalatoknak elsősorban azokra a tevékenységekre és értéklánc-elemekre kell fókuszálniuk, ahol a káros hatások a legvalószínűbbek vagy a legsúlyosabbak, és ha több területen hasonló a kockázat, elsőbbséget adhatnak a közvetlen üzleti partnerekkel kapcsolatos negatív hatások felmérésének. A CSDDD átültetésének határideje 2028. július 26-ra, a gyakorlati megfelelés kötelezettsége 2029 júliusára tolódik, a szankciók felső plafonja pedig egységesen a világméretű nettó árbevétel 3%-a.

A CSDDD célja továbbra is az, hogy az érintett vállalatok szigorú mégis arányos keretek között mérjék fel és mérsékeljék a tevékenységükhöz kapcsolódó környezeti és emberi jogi kockázatokat. Az irányelv szerinti kötelezettségek nemcsak a vállalatok saját tevékenységére terjednek ki, hanem leányvállalataikra és értékláncuk bizonyos szereplőire is. A vállalatoknak azonosítaniuk kell a káros környezeti és emberi jogi hatásokat, intézkedniük kell azok megelőzéséről, mérsékléséről vagy megszüntetéséről, és – ha az intézkedések nem vezetnek eredményre – kártérítési felelősséggel is számolniuk kell.

	CSDDD	CSDDD Omnibusz
Hatály	Kb. 11.500 cég	Kb. 1500 cég
Küszöbérték	1000 foglalkoztatott és 450 millió EUR árbevétel	5000 foglalkoztatott és 1,5 milliárd EUR árbevétel
Ellátási lánc	Minden közvetlen szállító	Kockázatalapú, csak valószínű és súlyos kockázatú partnerek; nincs általános adatkérés (különösen 5000 fő alatti partnerek esetén)
Büntetés	Max. 5% teljes árbevételnek	Max. 3% teljes árbevételnek
Felülvizsgálat	Éves szintű	5 évente
Szerződés megszüntetése	Nem megfelelő vállalatokkal kötelező a szerződés megszüntetése.	Eltörlésre került
Jelentéstételi határidő	2028-as jelentés	2030-as jelentés
Átültetési határidő	2026. július 26.	2028. július 26.

A vállalatok a megfelelés érdekében továbbra is komplex átvilágítási mechanizmust lesznek kötelesek kialakítani, de az Omnibusz-megállapodás értelmében ez egy kockázatalapú „scoping” gyakorlatra épül. Első lépésként átvilágítási szabályzat kidolgozására lesznek kötelesek, amelynek segítségével képesek azonosítani azokat a tevékenységeket és értéklánc-elemeket, ahol a káros hatások a legvalószínűbbek vagy a legsúlyosabbak. Az azonosítást követően a vállalatok kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni ezen hatások megelőzésére, mérséklésére vagy megszüntetésére.

A nagyvállalkozások számára a beszállítói kockázatok- vagy a panaszok kezelése nem újdonság. Szinte kivétel nélkül minden nagy-, és a középvállalkozások jelentős része eddig is rendelkezik ilyen folyamatokkal. A cél ezek optimalizálása kell legyen a jövőben.

Ehhez hasonlóan, a német **Lieferkettensorgfaltspflichtengesetz (LkSG) törvény** is az ellátási láncok átvilágítására és a fenntarthatósági követelmények betartására összpontosít. A szabályozás eredetileg első körben a legalább 3000 főt, 2024-től pedig a legalább 1000 főt belföldön foglalkoztató német, vagy németországi fiókteleppel rendelkező vállalatok számára tette kötelezővé a due diligence kötelezettségeket, vagyis 11 emberi jogi és környezeti kockázattípus kezelésének módozatát („Sorgfaltspflichten”). Az LkSG konkrét szankciókat határozott meg a nem teljesítés esetére, beleértve a pénzbírságokat és a közbeszerzési eljárásokból való kizárást. A vállalatokra vonatkozó követelményeket osztályozták, különösen szigorú szankcionálási mechanizmus alá tartozott az emberi jogok megsértése. Az Európai Unióban folyó versenyképességi és fenntarthatósági viták az LkSG-re is kritikusan hatottak, mivel a vállalatok adminisztratív terheinek és költségeinek csökkentése érdekében a német kormány és az EU szabályozói bizonyos könnyítéseket vezettek be. A német kormány a nagyobb vállalatokra vonatkozó adminisztratív követelményeket enyhítette, és jelezte a LkSG törvény felülvizsgálatát, valamint az esetleges visszavonását a vállalatokra nehezedő terhek mérséklése érdekében. Mindezek ellenére a környezetvédelmi és emberi jogi szervezetek továbbra is hangsúlyozzák a jogszabály eredeti céljai – a fenntarthatóság és az emberi jogok védelme – megtartásának fontosságát.

Az EU fenntarthatósághoz köthető szabályozási keretrendszeréhez tartozik egy, a CSRD és CSDDD irányelvekhez képest a vállalkozások számára még jelentősebb adminisztratív terhet jelentő EU erdőirtással kapcsolatos irányelv, a **Deforestation Regulation (EUDR)**. Az erdőirtásmentes termékekre vonatkozó uniós rendelet célja, hogy az EU piacán forgalomba hozott termékek (pl. szója, pálmaolaj, fa, kakaó, kávé, gumi, szarvasmarha) előállítása és értékesítése ne járuljon hozzá az erdőirtáshoz vagy az erdőpusztuláshoz. A rendelet a vállalatokra kötelező értéklánc átvilágítási és kockázatkezelési kötelezettségeket ír elő, amelyek révén ellenőrizniük kell beszállítói láncuk fenntarthatóságát - melynek része például a forgalomba hozott termékek geolokáció szerinti visszakövethetőségének biztosítása.

Az Európai Unió 2024 év végén hozta ki az **ESG minősítőkre vonatkozó rendeletét**. A 2024. november 27-én elfogadott rendelet célja, hogy biztosítsa az ESG minősítések értékének, megbízhatóságának és összehasonlíthatóságának javítását mind a befektetők, mind más érdekelt felek

A hazai ESG szabályozási rendszer bemutatása

2025. január 19-ei módosításokkal az ESG törvény hatálya módosult, új szabályokat vezettek be arra vonatkozóan, hogy mely vállalkozások esnek a kötelezettség alá. Az ESG törvény szerint fokozatosan bővül a fenntarthatósági célú átvilágítási kötelezettségekkel közvetlenül érintett vállalatok köre:

- **2024-től:** a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodónak minősülő nagyvállalkozás, amelynél az üzleti évet megelőző két üzleti évben a mérleg fordulónapján a következő három mutatóérték közül bármelyik kettő meghaladta a következő határértéket: a mérlegfőösszeg a 10 000 millió forintot; az éves nettó árbevétele 20 000 millió forintot; az átlagosan foglalkoztatottak száma az 500 főt
- **2025-től:** a nagyvállalkozás, amelynél az üzleti évet megelőző két üzleti évben a mérleg fordulónapján főtevékenysége az ESG törvény 1. mellékletében meghatározott ágazatokba sorolható, és az alábbi mutatóértékek meghaladják a következő határértéket: az éves nettó árbevétel a 90 000 millió forintot; az átlagosan foglalkoztatottak száma az 500 főt

A törvény alapján az érintett vállalkozásoknak rendszert kell kiépíteniük a saját működésükkel és a beszállítóikkal kapcsolatos kockázatok, valamint a belső és külső forrásból érkező panaszok kezelésére. Emellett belső felelősségvállalási és külső CSR-stratégiát kell készíteniük, és mindehhez adatokat kell gyűjteniük. Az így elvégzett feladatok eredményeiről az üzleti év zárását követő hat hónapon belül akkreditált ESG tanúsító által auditált ESG beszámolót kell készíteniük.

Az ESG-hez köthető folyamatok kialakítása gyakran esik a ló egyik oldaláról a másikra – vagyis vagy tökéletes rendszert alkotunk elsőre, vagy el sem kezdjük. A magyar gyakorlat széles mozgásteret biztosít, éppen azért, hogy annak kiforrására legyen idő és lehetőség.

Az EU fenntarthatósági szabályozásaihoz kapcsolódó deregulációs törekvések nyomán módosított ESG törvény szintén hozott adminisztrációt csökkentő – bár átmeneti – rendelkezéseket. Ilyen például, hogy az első érintetti kör esetében a 2024-es üzleti év vonatkozásában az ESG beszámoló tekintetében nem kötelesek tanúsítást lefolytatni, illetve a 2025-2027 között elkészült beszámolókat még nem szükséges az ESG törvényhez kapcsoló hatósági felügyeletet ellátó Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságához (továbbiakban: SZTFH) benyújtani.

Az ESG törvény kiterjed továbbá azokra a szervezetekre, akik a törvény hatálya alá tartozó ESG adatszolgáltatásra tartanak igényt más vállalkozástól, illetve az átvilágítások alá eső szereplőkre is.

A törvény továbbá szabályozza az ESG tanúsítók, az ESG tanácsadók, az ESG szoftverek, az ESG minősítők, illetve az ESG tanácsadókat oktató intézmények tevékenységét is, ezzel egy szabályozott és egyértelmű elvárásrendszert és minőségbiztosítást bevezetve a hazai ESG közreműködők tekintetében.

ESG beszámoló

Az ESG törvény által kötelezett vállalkozásoknak főszabályként az üzleti év zárását követően fél éven belül tanúsított ESG beszámolót kell benyújtaniuk az SZTFH felé, és közzé kell tenniük azt a honlapjukon.

A beszámoló készítését megelőzően a vállalkozásnak a saját működésének értékelése/felülvizsgálata során figyelembe kell vennie az alábbiakat:

- üzleti tevékenységének típusát és a vállalkozásának méretét;
- azon képességét, hogy miként tudja befolyásolni a társadalmi felelősségvállalás vagy a környezeti kockázat körében őt terhelő kötelezettségek sérülését;
- amennyiben jogsértést követne el, annak várható valószínűségét, súlyosságát és visszafordíthatóságát;
- a társadalmi felelősségvállalási vagy környezeti kockázat/kötelezettség megsértéséhez kapcsolódó okozati hozzájárulását.

Az ESG törvény szerint a vállalkozásoknak a felállított és üzemeltetett kockázatkezelési rendszerük részeként a sajátjuk mellett a közvetlen beszállítóik kockázatait is szükséges értékelni. Ennek részeként a vállalkozás csak a lényeges és működési szempontból kritikus működési területekre fókuszálva méri fel az érintett beszállók ESG teljesítményét, illetve szükség esetén megelőző vagy korrekciós intézkedéseket hajt végre. Ezen rendszer egyik központ eleme az ESG kérdőív.

Annak a kérdésnek van létjogosultsága, amivel valós és a cég működése szempontból kritikus kockázatot tudunk mérni. Minden más túlbuzgóságból fakadó felesleges teher. A hazai szabályozás jelmondata, hogy hazai kockázatkezelési gyakorlatban „józan észre” van szükség.

ESG kérdőív

A vállalkozások fenntarthatósági célú átvilágítási kötelezettségei teljesítésének részletszabályairól szóló 13/2024. (VIII.15.) SZTFH rendelet célja, hogy az ESG törvény alapján meghatározza azokat a részletszabályokat, amelyek lehetővé teszik a vállalkozások fenntarthatósági szempontok szerinti objektív összehasonlítását és felelősségvállalásuk nyomon követését.

Ezen rendelet 1. számú mellékletét képezi az a (Nemzeti ESG Tanács állásfoglalása alapján készült) kérdőív, amely táblázatos formában tartalmazza azokat a kérdéseket, amelyek az ESG beszámoló és az ellátásilánc átvilágításának alapjait jelentik, mivel a vállalkozás a közvetlen szállítóitól is gyűjt be adatokat. A táblázat egy átfogó kérdéssorozatból áll, amelyben az egyes kérdések a környezetvédelem, a társadalom, illetve a vállalatirányítás témákban kerültek csoportosításra.

A közvetlen szállítók átvilágításához az SZTFH rendelet 4. § (10). bekezdése a nyújt segítséget úgy, hogy tételesen felsorolja azon megválaszolandó kérdéseket, amelyek a szállítók méretéhez és földrajzi elhelyezkedéséhez igazodnak.

Az SZTFH kérdőíve egy maximum szabályozást jelent az ESG szempontú átvilágítás során, amit földrajzi (HUN/EGT, OECD, egyéb harmadik ország) és méret (nagy-, közepes-, kis- és mikro vállalat) szerinti szűkítéssel tesz alkalmazhatóvá. Ez azt jelenti, hogy egy kötelezett vállalat magáról 152 kérdésben kell nyilatkoznia, ugyanakkor a KKV szektorba tartozó közvetlen szállítóit ennek csak a harmadával vizsgálhatja, legfeljebb 51 kérdést tehetnek fel. A külföldi partnerekkel való együttműködés megkönnyítése érdekében az ESG kérdőív angol nyelven is elérhető az SZTFH honlapjának ESG aloldalán.

Az ESG nem zöldaktivizmus, se nem környezetvédelem, és nem is társadalmi felelősségvállalás. Ha egy vállalat problémákba ütközik, az jellemzően az irányítási kockázatból, és a munkavállalók felé irányuló figyelem hiányából fakad. Ezeknek mind vállalatok életképességét befolyásoló, pénzben kifejezhető értéke és eredménye van.

Átmeneti könnyítésként a KKV-szektor védelmében 2027. június 30-ig a mikro- és kisvállalkozások nem, a középvállalkozások pedig csak önkéntesen lesznek átvilágíthatók. Ezen felül, az állami ESG minősítő rendszer felállítását követően a beszállítói kockázatértékelés a minősítő által kiadott értékeléssel kiváltható lesz.

A Nemzeti ESG Tanács szakmai véleménye alapján készült követelményrendszer és kérdőív – a nemzetközi gyakorlatokkal szemben – abban is nagyobb lehetőséget biztosít a hazai vállalatoknak, hogy a társadalmi felelősségvállalásuk tekintetében a családbarát elköteleződésük is ESG értéket jelenthessen, így például az, hogy miként biztosítanak akadálymentes közlekedést a babakocsik számára, vagy működtetnek a visszatérni vágyó kismamák számára szakmai képzéseket, mentorprogramokat.

Az ESG ma tele van normatív elemekkel és elburjánzott dogmákkal. Máshol! Magyarország ugyanis olyan rendszert állított fel, ahol csak az objektíven mérhető és releváns üzletmenet-folytonossági kérdések kerülhetnek napirendre.

A Magyar Nemzeti Bank 2024-ben közzétette, valamint 2025-ben frissítette a pénzügyi intézmények által alkalmazni ajánlott kérdőívről szóló ajánlását, ami a minimum kérdőív logikát követi, tehát nem szűkíti az alkalmazható adatpontok számát. A két szervezet igyekezett a lehető legteljesebb átfedést elérni a két eszköz között, ennek keretében frissült az MNB ajánlása a 2025-ös évben is.

A frissített ajánlás 54 kérdést tartalmaz, ami 60 százalékos átfedést jelent a vállalatok által alkalmazható átvilágítási kérdőívvel, de kisvállalkozások esetében ez az érték már 69 százalékos.

Az ESG kérdőív elérhető az SZTFH honlapjának ESG aloldalán, valamint a következő linken: [ESG kérdőív](#).

Kötelező ingyenes szállító felkészítési programok

A szállítói kérdőívek kitöltéséhez kapcsolódóan a vállalkozásnak felkészítő programot kell nyújtania közvetlen szállítók számára, annak érdekében, hogy a fenntarthatósági célú átvilágítási kötelezettségek teljesítésében való közreműködés ne okozzon adminisztrációs többlet terheket.

A törvényi kötelezettség jól illeszkedik az ESG törvény célja szerinti felkészülési időszak alatti támogatáshoz, illetve a Kormány KKV-k iránti elköteleződéséhez, a beszállítónak a vásárlóvá válás támogatásához.

Az átvilágítást végző vállalatok számára – akik az ESG kérdőív felhasználását tervezik a közvetlen szállítóik felé – valójában többlet terhet ez a program nem jelent, hiszen a felkészítő programok tananyagát az állam (NGM-MGFÜ, SZTFH, akkreditált oktatóintézmények) vállalja magára. Az érintett beszállító vállalatok számára jelentős felkészüléshez kapcsolódó költség spórolható meg a központi fejlesztésű tananyagokkal, amiket saját erőforrásból és külső tanácsadói kitérővel tudnának csak pótolni.

Az ESG nem lesz olcsóbb, ha nem foglalkozunk vele. Az elkerülhető károk összegét viszont már csak a válságmenedzser fogja számolni.

ESG tanácsadó

Az **ESG törvény 7. §-a** részletesen tartalmazza az ESG beszámoló benyújtásához kapcsolódó közreműködők meghatározását. ESG tanácsadó az a természetes vagy jogi személy, aki/amely Magyarország területén ESG célú vállalatirányításhoz vagy adatszolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenységet folytat, közreműködik a fenntarthatósági célú átvilágítási kötelezettség teljesítésében (adatgyűjtés és -elemzés), a társadalmi felelősségvállalási stratégia elkészítésében, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó szabályok végrehajtásában.

Elsődleges feladata, illetve felelőssége az adott vállalkozás esetében: értelmezze az ESG beszámoló tartalmát érintő kérdéseket, támogassa és biztosítsa a jogszabályi megfelelést, segítse az ESG beszámoló mellékletét képező kérdőív értelmezését, segítse a szükséges adatok begyűjtését, készítse elő a válaszokat az ESG beszámolóhoz, támogassa az ESG beszámoló tanúsítási folyamatát. Az ESG tanácsadó továbbá segítséget nyújt a vállalkozás számára a kockázatelemzésben és -kezelésben, amely magában foglalja a közvetlen szállítói láncra kiterjedő tevékenységeket is, kiváltképp a szállítói lánc átvilágítását szolgáló kérdések értelmezését és a begyűjtendő adatok körének meghatározását.

Az ESG tanácsadóvá válás feltétele az SZTFH-nál történő akkreditáció és nyilvántartásba vétel. Az ESG tanácsadóként való akkreditálás részletes feltételeit (az ESG Akkreditációs Bizottság véleménye alapján készült) az ESG tanácsadóként történő akkreditálás követelményrendszeréről szóló 29/2024. (VIII. 8.) NGM rendelet, illetve az ESG tanácsadóként történő akkreditálás eljárási szabályairól és az ESG tanácsadók nyilvántartásáról szóló 11/2024. (VIII. 8.) SZTFH rendelet rögzítik.

A folyamatosan frissülő nyilvántartás elérhető az SZTFH honlapjának nyilvántartások menüpontjában, valamint a következő linken: [ESG tanácsadók nyilvántartása](#).

ESG szoftver

Az **ESG törvény 7. § 8. pontja** alapján az ESG szoftver olyan digitális eszköz, amely segíti a vállalkozásokat a fenntarthatósági célok elérésében, a társadalmi felelősségvállalás előmozdításában, valamint a megfelelő vállalatirányítás biztosításában. Az ESG törvény alapján az ellátási lánc kockázatkezelési szempontból történő átvilágítására, kockázatelemzésére és minősítésére kizárólag a törvényben meghatározott és aszerint nyilvántartásba vett ESG szoftver vehető igénybe. Az ESG szoftver megbízhatósága érdekében szükség van kiberbiztonsági tanúsításra, amely garantálja, hogy az adott szoftver megfelel a legszigorúbb európai előírásoknak.

Az ESG szoftverek kiberbiztonsági tanúsítása az EUCC (Európai Kiberbiztonsági Tanúsítási Rendszer) keretében történik, amely az egész EU-ban egységes szabványokat biztosít.

Az ESG szoftvert csak akkor lehet nyilvántartásba venni, ha az rendelkezik az EU 2024/482 bizottsági végrehajtási rendelete alapján kiállított, legalább AVA_VAN.2 megbízhatósági szintet igazoló kiberbiztonsági tanúsítvánnyal.

Az ESG szoftver nyilvántartásba vétele során 2024. december 31. napjáig a fenti követelmény úgy is teljesíthető volt, ha az ESG szoftver rendelkezik a zárt elektronikus információs rendszerek területén akkreditált, az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló törvényben meghatározott technológiai biztonsági, valamint a biztonságos információs eszközökre, termékekre, továbbá a biztonsági osztályba és biztonsági szintbe sorolásra vonatkozó követelményekről szóló miniszteri rendelet szerinti 2. biztonsági osztályra vonatkozó követelményeknek való megfelelést igazoló, MSZ EN ISO/IEC 17065:2013 jelű szabvány alapján kiállított tanúsítvánnyal.

A folyamatosan frissülő nyilvántartás elérhető az SZTFH honlapjának nyilvántartások menüpontjában, valamint a következő linken: [ESG szoftverek nyilvántartása](#).

ESG minősítő

Az **ESG törvény 7. § 7. pontja** alapján ESG minősítő az a gazdálkodó szervezet vagy külföldi jogi személy, amely Magyarország területén működő szervezet ESG beszámolójához (adatszolgáltatás, illetve fenntarthatósági kérdések körében) véleményt és/vagy pontozást készít.

ESG minősítő kizárólag a Pp. szerinti gazdálkodó szervezet, és az a külföldi jogi személy lehet, és kizárólag akkor végezhet ESG minősítési tevékenységet, ha a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága nyilvántartásában szerepel (a külön megbízáson alapuló esetektől eltekintve).

Amennyiben az ESG minősítő megbízás hiányában és hozzájárulás nélkül ESG minősítést hoz nyilvánosságra, és/vagy ad át harmadik személynek, úgy a minősítés eredményéről és annak részletes módszertani bemutatásáról haladéktalanul értesítenie kell a minősített szervezetet. A minősített szervezet a minősítéshez felhasznált információk vonatkozásában panasszal élhet és újraértékelést kérhet. Az újraértékelés során az újonnan és közvetlenül rendelkezésre bocsátott információkat is figyelembe kell venni.

Az ESG törvény felhatalmazást ad a Kormánynak, hogy kijelöljön egy állami minősítőt. Az állami ESG minősítő szerepet játszik a KKV szektor védelmében, hiszen felállását követően értékelésével kiváltható lesz a vállalkozások beszállítói kockázatértékelése.

A folyamatosan frissülő nyilvántartás elérhető az SZTFH honlapjának nyilvántartások menüpontjában, valamint a következő linken: [ESG minősítők nyilvántartása](#).

ESG tanácsadókat oktató intézmények

Az ESG tanácsadókat oktató intézményeket a Magyar Gazdaságfejlesztési Ügynökség Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (MGFÜ), mint vállalkozásfejlesztési ügynökség akkreditálja és tartja nyilván a miniszter rendeletében foglaltak szerint. Azon intézmények képzései, amelyek nem az ESG tanácsadói akkreditációs követelményhez szükséges képzettség megszerzését célozzák, nem tartoznak az ESG törvény hatálya alá, így nem minősülnek ESG tanácsadókat oktató intézményeknek. Tehát azon fenntarthatósági ESG szempontú képzéseket nyújtó intézmények, amelyek alapozó ismeretek átadását, valamint az ESG szakismeretek átadását támogatják, de nem biztosítják az ESG tanácsadói akkreditáció megszerzését, ezen képzések vonatkozásában nem minősülnek ESG tanácsadókat oktató intézményeknek.

A folyamatosan frissülő nyilvántartás elérhető a <https://vali.hu/> – a személyre szabott vállalkozói információs portál – ESG aloldalán keresztül, valamint a következő linken: [ESG tanácsadókat oktató intézmények nyilvántartása](#).

ESG tanúsító

Az ESG törvény meghatározza a vállalkozások kötelezettségeit, melyek közül a 23. § (1) szerint „A vállalkozás a 13. § e) pontja szerinti adatszolgáltatási kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy – a 23/A. § szerinti konszolidációs mentesség esetének kivételével – évente ESG beszámolót készít az előző üzleti év fenntarthatósági célú átvilágítási kötelezettségeinek teljesítéséről, amelyet köteles ESG tanúsítóval auditáltatni.”

Ennek megfelelően az ESG tanúsítás egy olyan folyamat, amelynek során a vállalatok teljesítmény-, fenntarthatósági-, illetve társadalmi felelősségvállalási mutatóit és a meglévő adataikat validálják, illetve megfelelősegi véleményyt alkotnak az ESG beszámoló tartalmi és formai követelményeivel kapcsolatban.

Az ESG tanúsító az a személy, aki a tanúsítási folyamatot lefolytatja, és erről tanúsítványt állít ki. Az ESG beszámoló vizsgálatát olyan ESG tanúsító végzi, amely az SZTFH akkreditált ESG tanúsítókról vezetett névjegyzékében szerepel. Az ESG tanúsítók tevékenységének szakmai minőségbiztosítására, bizonyosságot nyújtó szolgáltatás-nyújtására, szakmai tevékenységének etikai szabályaira és szakmai titoktartására, munkaszervezésére vonatkozó részletszabályokat egy kialakítás alatt álló kormányrendelet fogja tartalmazni.

A szabályozott pénzügyi szolgáltatókra vonatkozó kivételek

Eredetileg az ESG törvény 1. § (5) bekezdése értelmében az összes MNB tv. hatálya alá tartozó szervezet mentességet élvezett az ESG törvény hatálya alól. A 2024 decemberében elfogadott módosítása alapján azonban kizárólag a Magyarországon székhellyel, fiókteleppel rendelkező szabályozott pénzügyi szolgáltatók mentesülnek az ESG törvény kötelezettségei alól. A pénzügyi szolgáltató fogalmát az ESG törvény 7.§ 28a. pontja határozza meg: eszerint csak azok az MNB tv. hatálya alá tartozó szervezetek mentesülnek az ESG törvény kötelezettségei alól, akik nem kereskedelmi jellegű tevékenységet végeznek.

Az ESG törvény hatályának pontosítása egyértelművé teszi az is, hogy a pénzügyi szolgáltatókra csak abban az esetben nem terjed ki az ESG törvény hatálya, ha nem végeznek ESG közreműködői tevékenységet.

ESG kalkulátor

Az SZTFH ESG Kalkulátor (továbbiakban: Kalkulátor) célja, hogy segítse az egyes vállalkozásokat az ESG jelentéstételi kötelezettségük teljesítésében oly módon, hogy egy helyen biztosítja az ESG kérdőív összetettebb, numerikus adatainak megválaszolását igénylő kérdéseikhez az értékek kiszámolását, miközben minimalizálja a számítási hibák lehetőségét.

A Kalkulátor egyes komplex kérdések megválaszolásában nyújt támogatást, így elkerülhető a kérdőív megválaszolásához szükséges különböző módszertanok kidolgozása és használata. A kalkulátor a legszélesebb körben használt szabványok és faktorok használatával számolja át az érintett vállalkozásnál a számlák, bizonylatok, mérések stb. alapján rendelkezésre álló értékeket a kérdőívben szereplő kérdés megválaszolásához szükséges numerikus adattá.

A Kalkulátor a kérdőívben szereplőkérdések közül az alábbiak megválaszolásában segít:

- **E5:** Vállalkozásában mekkora volt a teljes energiafogyasztás (önfogyasztással együtt)?
- **E6:** Vállalkozásában a felhasznált villamos energia hány százaléka származott megújuló forrásokból?
- **E12:** Vállalkozásában az elmúlt két üzleti évben mekkora volt az üvegházhatású gázok teljes, közvetlen (Scope 1) kibocsátása?
- **E13:** Vállalkozásában az elmúlt két üzleti évben mekkora volt az üvegházhatású gázok teljes, közvetett (Scope 2) kibocsátása a LOKÁCIÓ alapú megközelítés szerint?
- **S9:** Mekkora volt az elmúlt két üzleti évben a vállalkozás saját munkavállalóinak munkanap kieséssel járó munkabaleseteinek 1 millió munkaóra vetített arányszáma (LTIF)?

Az ESG szakemberek (akár külső vagy belső) gyakran érezhetik elveszetten és egyedül magukat a változó elvárások, értelmezések kereszttüzében. Az SZTFH célja, hogy ne csak elvárja az ESG törvény betartását, de gyakorlati eszközöket, iránymutatásokat is adjon hozzá, ezzel is segítve a nehézségek feloldását.

A Kalkulátor a Greenhouse Gas Protocol által közzétett, tüzelő- és üzemanyagokra vonatkozó emissziós tényezőket, az IPCC Sixth Assessment Report (AR6 riport, illetve az abban nem szereplő adatok esetén AR5 és AR4 riport) üvegházhatású gázokra vonatkozó globális felmelegedési potenciál (GWP) értékeit, illetve az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontjának (JRC) egyes országok villamosenergia-termeléséhez tartozó üvegházhatású gázok kibocsátási adatait használja fel.

A Kalkulátor minimalizálja az eltérő faktorokból és az átváltásokból adódó számítási hibázási lehetőségeket azáltal, hogy az előre meghatározott számítási módszerekkel és szorzótényezőkkel elvégzi a kalkulációkat a kitöltő személy helyett.

A Kalkulátorral kapcsolatos fontosabb tudnivalók: ingyenes, használata önkéntes alapon történik; használatához nincs szükség a felhasználók személyes adataira, illetve az érintett jogi személy adataira; korlátlan alkalommal használható; az ESG kérdőívhez hasonlóan már angol nyelven is elérhető; bevitt adatokat és végeredményt nem tárol; a kalkulátor utolsó lapján megjelenő végeredmények átmásolhatóak az ESG kérdőív megfelelő celláiba; nincs kapcsolatban semmilyen adatbázissal, kizárólag a felhasználó által bevitt adatok alapján számol. Az SZTFH ESG kalkulátorát az MNB ESG ajánlása is beépítette követelményeibe, valamint az EFRAG is ajánlja ÜHG számítási eszközként.

Az ESG kalkulátor elérhető az SZTFH honlapjának ESG aloldalán, valamint a következő linken: [ESG kalkulátor](#).

ESG kérdőív támogató segédlet

Az ESG kérdőív támogató segédlet kézzelfogható segítséget nyújt a vállalkozások és beszállítók számára az ESG kérdőív pontos és magabiztos kitöltéséhez. A segédlet az ESG kérdőív összes kérdéséhez külön magyarázatot és hasznos információkat biztosít, így részletes, felhasználóbarát módon támogatja a vállalkozásokat az ESG adatszolgáltatásban.

A segédlet az SZTFH hivatalos honlapján elérhető, továbbá PDF formátumban letölthető az **ESG kérdőív támogató segédlet** aloldalról, az online alkalmazásban aktuális tartalommal. Az ESG kérdőív támogató segédlet használata önkéntes és ingyenes, elsődleges célja pedig, hogy kérdésre válaszra gyakorlati segítséget nyújtson az SZTFH kérdőív kitöltéséhez. Az SZTFH a segédletet a felhasználók igényeihez igazodva folyamatosan frissíti, fejleszti és bővíti, ezáltal biztosítva, hogy a vállalkozások mindig naprakész, hiteles segítséget kapjanak az ESG adatszolgáltatáshoz és megfeleléshez.

ESG Tudástár

Az ESG Tudástár azzal a céllal jött létre, hogy Hatóságként egy helyen rendszerezve naprakész, hiteles és szakmailag megalapozott információbázist tegyünk elérhetővé, támogatva ezzel a hazai vállalkozások ESG fejlődését. A Tudástárban elérhetők tájékoztató tartalmak és útmutatók, amelyek összefoglalják a legfontosabb tudnivalókat az aktuális szabályozások és az ESG-vel kapcsolatos elvárások világában. Ezek a rövid tartalmak segítik a legfontosabb ESG témák értelmezését. Ezen felül a Tudástárban található meg szakmai kiadványaink is, ezek részletes, megbízható információkat nyújtanak az aktuális szabályozásokról, gyakorlati tapasztalatokról és kutatási eredményekről. Hasznos olvasmány mindazoknak, akik naprakész tudásra vágyanak az ESG témáiban.

Az **ESG Útmutató sorozat** keretében eddig *Kockázatkezelés*, *Együttműködés az ellátási láncban*, *Panaszkezelés*, *A családbarát fenntarthatóság* és *Belső felelősségvállalási stratégia és rendszer* című kiadványaink jelentek meg. Ezek a kötetek kifejezetten a vállalkozások ESG kötelezettségeinek kibontását, az ezekből fakadó feladatok gyakorlati oldalának megértését célozzák, a hatékony ESG működés és megfelelés elérése érdekében. A továbbiakban is számos segédletet biztosítunk az ESG törvényben érintettek részére, például a szállító felkészítő program és a családbarát intézkedések témájában.

Az ESG Tudástár elérhető az SZTFH honlapjának ESG aloldalán, valamint a következő linken: [ESG Tudástár](#).

Az ESG kérdőív támogató segédletünk, útmutatóink fejlesztéséhez várjuk ötleteit, kiegészítéseit: esg@sztfh.hu

III. Hivatkozásjegyzék

ECB és az EIOPA természeti katasztrófák gazdasági hatásainak csökkentésére irányuló európai megközelítésről tett javaslatukról szóló sajtóközlemény – 2024. december 18. [online].

Elérhető: <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2024/html/ecb.pr241218~b6df28c7af.en.html>

[Letöltve: 2025-11-24].

A Draghi-jelentés. [online].

Elérhető: https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en#paragraph_47059

[Letöltve: 2025-11-24].

2023. évi CVIII. törvény a fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezettudatos, társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe vevő, vállalati társadalmi felelősségvállalás szabályairól és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról (ESG törvény). [online].

Elérhető: <https://njt.hu/jogszabaly/2023-108-00-00>

[Letöltve: 2025-11-24].

2000. évi C. törvény a számvitelről. [online].

Elérhető: <https://njt.hu/jogszabaly/2000-100-00-00>

[Letöltve: 2025-11-24].

2007. évi LXXV. törvény a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről. [online].

Elérhető: <https://njt.hu/jogszabaly/2007-75-00-00>

[Letöltve: 2025-11-24].

A Magyar Nemzeti Bank 7/2025. (VI.23.) számú ajánlása a hitelkockázat vállalása, mérése, kezelése és kontrollja során a környezeti, társadalmi és vállalatirányítási információk felmérését szolgáló minimum kérdéssor alkalmazásáról. [online].

Elérhető: <https://zoldpenzugyek.mnb.hu/felugyeleti-eszkozok/esg-ajanlas>

[Letöltve: 2025-11-24].

Kiotói Jegyzőkönyv. [online].

Elérhető: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a0700004.tv>

[Letöltve: 2025-11-24].

EU ETS – EU Emissions Trading System. [online].

Elérhető: https://climate.ec.europa.eu/eu-action/eu-emissions-trading-system-eu-ets_en

[Letöltve: 2025-11-24].

Párizsi Klímaegyezmény. [online].

Elérhető: <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

[Letöltve: 2025-11-24].

Európai Klímátörvény. [online].

Elérhető: https://climate.ec.europa.eu/eu-action/european-climate-law_hu

[Letöltve: 2025-11-24].

Európai Zöld Megállapodás. [online].

Elérhető: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en

[Letöltve: 2025-11-24].

Szénszivárgás. [online].

Elérhető: https://climate.ec.europa.eu/eu-action/eu-emissions-trading-system-eu-ets/free-allocation/carbon-leakage_en

[Letöltve: 2025-11-24].

ENSZ Fenntartható Fejlődési Célok. [online].

Elérhető: https://unis.unvienna.org/unis/hu/topics/sustainable_development_goals.html

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/95/EU irányelve a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról. [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A32014L0095>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2464 irányelve (2022. december 14.) a 537/2014/EU rendeletnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és 2013/34/EU irányelvnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról (CSRD). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hu/TXT/?uri=CELEX%3A32022L2464>

[Letöltve: 2025-11-24].

EFRAG. Európai Fenntarthatósági Jelentéstételi Szabványok (ESRS). [online].

Elérhető: <https://www.efrag.org/en/sustainability-reporting/esrs-workstreams>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (SFDR). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj/hun>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (Taxonómia). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hu/TXT/?uri=CELEX%3A32020R0852>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról. [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex%3A32003L0087>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete (2023. május 10.) az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (CBAM). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32023R0956>

[Letöltve: 2025-11-24].

Európai Bankhatóság (EBA). Pillar 3 disclosure framework. [online].

Elérhető: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/transparency-and-pillar-3>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (CRR). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0575>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (CRD IV). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013L0036>

[Letöltve: 2025-11-24].

A bankokra vonatkozó nemzetközi szabályozási keret. [online].

Elérhető: <https://www.consilium.europa.eu/hu/policies/basel-iii/>

[Letöltve: 2025-11-24].

A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által létrehozott TCFD munkája. [online].

Elérhető: <https://www.fsb-tcfd.org>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az IFRS Alapítvány munkája (ISSB). [online].

Elérhető: <https://www.ifrs.org/sustainability/tcfd/>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Központi Bank kockázatkezelési elvárásai. [online].

Elérhető:

<https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr201127~5642b6e68d.en.html>

[Letöltve: 2025-11-24].

Európai Bankhatóság. ESG iránymutatások. [online].

Elérhető: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/sustainable-finance/guidelines-management-esg-risks>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2631 rendelete (2023. november 22.) az európai zöldkötvényekről és a környezeti szempontból fenntarthatóként forgalmazott kötvényekre és a fenntarthatósághoz kapcsolódó kötvényekre vonatkozó opcionális közzétételekről. [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32023R2631>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2024/1760 irányelve (2024. június 13.) a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról (CSDDD). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32024L1760>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az ellátási lánc átvilágításáról szóló német törvény. [online].

Elérhető: https://www.csr-in-deutschland.de/SharedDocs/Downloads/EN/act-corporate-due-diligence-obligations-supply-chains.pdf?__blob=publicationFile

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1115 rendelete (2023. május 31.) az erdőirtáshoz és az erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a 995/2010/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről (EUDR). [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/ALL/?uri=CELEX:32023R1115>

[Letöltve: 2025-11-24].

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/3005 rendelete (2024. november 27.) a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) minősítési tevékenységek átláthatóságáról és integritásáról, valamint az (EU) 2019/2088 és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról. [online].

Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1738070170699&uri=CELEX%3A32024R3005>

[Letöltve: 2025-11-24].

 SZTFH

Kiadó:
Szabályozott Tevékenységek
Felügyeleti Hatósága

1123 Budapest, Alkotás utca 50.

sztfh@sztfh.hu

ISBN 978-963-671-347-8
Budapest, 2025